

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex residuis capitibus lib. Esther, in quibus describitur luctus Esther ob Judæorum imminens periculum, ejus deprecatio. Introitus ad Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

braicæ prodibat ex aquis tribulationum, quibûs diu fuerat immersus. Ita sanè divinâ agitur Providentiâ: ex mœrore lætitiâ, ex humilitate gloriam nasci. Notissimum est illud Problema, quod Philistæorum Domitor Samson proposuit solvendum, Judicum 14. asserens: *de comedente exivit cibus, & de forti egressa est dulcedo.* Reperit nempe in faucibus leonis à se occisi examen apum. Leo iste adversitas est, contra hominem assurgens: hanc, qui fortî constantique animò tulerit, discerpit leonem, mel inde solatii & gaudii extrahens. S. Antonius de Padua illum textum Deuteronomii 33. *inundationes maris quasi lac fugent,* explicans ait: *ò quàm dulcis amaritudo! quàm levis tribulatio! quàm Electi sustinent pro Christi nomine.* Hinc lapides Stephano fuere dulces, craticula Laurentio frigida, sagittæ Sebastiano molles, & Agathæ ipsi ignes instar roris existere. Experientia probat: arbores quò altius ramos suos erigunt, eò pauciores ferre fructus: quò autem profundius terram contingunt, eò pluribûs abundare. Sunt homines arborum instar, quò igitur mundanis favoribus perfruuntur magis, eò minus de solidis cœli deliciis participant. At quò ab adversante fortunâ & corporum doloribûs fuerint magis depressi, eò majori in numero & pondere favores sentiunt Dei, quod ipsum claris probat verbis Petrus Bless. Epist. 142. scribens: *dejicit Deus, ut erigat, vulnerat, ut sanet.* Hoc præter Mardochæum & innumeros alios docet suò exemplò Josephus Ægyptiacus, qui pro diuturno carcere Aulam regalem, pro compedibus auream catenam, pro sordido habitu stolam byssinam, pro despectu supremum gloriæ apicem obtinuit. ò Christiane! si adversitates à nobis patienter sublatae, in hac etiamnum vita tanta parturiunt commoda, quid præstabunt in altera, in qua est proprius mercedi locus? si ergo sentias: te amarò tribulationis fonte cum Mardochæo & Judæis obrui, cogita: eum in lucem solemque felicitatis, si non in hoc saltem in altero sæculo certò certius esse mutandum, ubi fidelitas tua cum Mardochæo æternam habebit mercedem.

Doctrina 3.

Desumpta ex residuis capitibus lib. Esther, in quibus describitur lætus Esther ob Judæorum imminens periculum, ejus deprecatio. Introitus ad Regem.

Considera: **Q**Uod Esther cœlestem placatura Regem, regias vestes & N. 392.
superbum mundi ornatum exuerit: fletibus & lætibûs

hûs apta indumenta suscipiens. v. 2. capit. 14. Regem vero terrestrem placatura, circumdata sit gloriâ v. 5. capit. 15. ô stupendam fœminæ prudentiam! quæ utriusque Regis dispari genio tam dextrè se accommodat. Noverat illa: apud Magnates sæculi odio haberi, quidquid humilitatem sapit, esse venerationi, quidquid redolet Pompam & Fastum. Econtra gratius nil fore Deo, quam quod humilitatem & abjectionem spirat. *Tandè*, ait Mag. ille Greg. Moral. lib. 18. c. 20. *unaquæque anima sit pretiosior ante oculos Dei, quantò præ amore virtutis despectior fuerit.* Eâdem horâ, quâ Unigenitus Dei Filius instar peccatoris baptizari voluit à Joanne, paterna vox de cœlo audita est Matth. 3. dicens: *hic est Filius meus dilectus, in quo mihi benè complacui.* Intellexit David: virum se esse juxta cor Dei: at unde hoc præconium promeruit, nisi ex profundissima abiectione sui, quâ permotus; nunc se canem mortuum, nunc vermem, nunc opprobrium hominum & abiectionem plebis vocavit? nunquam tam gratiosâ manu attractus venisset ad Jesum Petrus, nisi descendisset de navicula. Nunquam Zachæus hospitem habuisset Christum: nisi festinus de arbore se demisisset. Sicut de fonte nemo recreabitur sapidò potu, nisi qui inclinaverit se: ita de aquis divinarum gratiarum nemo hauriet salutis haustum, qui per humilitatem sese non demiserit ab alto. Purpura piscis ascendit ad regale ornamentum; illa tamen non nisi in profundo salis maris quæri debet. Quare ô Christiane! pro peccatis tuis Deum cum Esther placaturus, & redditurus propitium, omnem tam corporis, quam animi fastum superbiâque depone. Tibi displiceas, ut Deo soli placeas. Quò plus de quantitate continua materiæ alicujus demitur, tantò magis quantitas accrescit discreta: ita quantò plus tibi per humilitatem abstuleris de æstimatione tui, tantò plus augebitur in te gratia Dei, ejusque beneplacitum. Nec tuam solummodò salvabis animam, si eam Cœlò & Deò indignam condemnabis: sed cum humillima Esther plurimum quoque procurabis salutem; cum econtra tuum tuorumque subires exitium, si arrogantia & superbiæ locum dares, Amanum imitans, qui è furca suspensus, familiam quoque suam traxit in mortem. Monitis ergo Eccles. morem habe,

quibus te c. 11. erudit, dicens: *in die honoris tui ne extollaris.*

FASCI-